

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137200937024/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Jeg var uhyre ked af at være bleven anbragt ved Handelen.

„Stilrede højere“, som det hedder, og gav mig til at læse Græsk og Latin hos Skolebestyrer Sophus Bagger paa St. Knudsvej.

Fransk tog jeg Time i hos hans Frue.

Desuden læste jeg mine Digtinger højt for Ægteparret, og de vandt deres Bifald.

I mine Optegnelser for 29de Decémbér 1877 staar:

Hvilket Liv, dette: at være Handelsmand! Løgn, Løgn og Løgn! Gid jeg en Dag kunde sige: „Stop! Nu er det forbi med os to, Merkur. Farvel!“

En anden Gang staar jeg foran en aaben Køkkellovnsdør og tænker paa at stikke min højre Haand ind i Ilden: „Og du vilde være fri for at blive længere ved Handelen.“ I Begyndelsen greb denne Tanke mig med Begærlighed, staar der videre: men min gode Engel talte manende Ord til mig, jeg afstod fra mit frygtelige Forsæt og lukkede skamfuld Ovn døren.

Rimeligvis har Ilden ogsaa været mig for varm.

— — —

Tante Marie boede i Dr. Tværgade 56, Stuen. Der var ingen Entré. Man gik fra Trappegangen lige ind i Spisestuen eller Kabinettet.

Min Broder John og jeg sov i Spisestuen. Han „stod“ den Gang hos Schotlænder og Goldschmidt paa Amagerterov. Var dygtig, som ved alt, hvad han blev sat til. Men var ogsaa ked af Handelen. Vilde læse til Polytekniker, ligesom jeg gerne vilde være Student.

Men Fader havde ikke Raad til at hjælpe os. Saa foreløbig maatte vi slaa det hen.

John var en frisk og glad Ungersvend, der lo ad mig, som gik tavs og dybsindig omkring. Men jeg lod ham le og digtede videre efter Fyraften. Hemmeligt misundte jeg ham hans Livsglæde. Men naar han en enkelt Aften fik mig med ud paa „Daudi“, sad jeg hele Tiden og længtes efter Pen, Blæk og Papir. Og den Maade, han og hans Kammerater omtalte Kvinden paa, forargede mig i høj Grad.